otab, et tedda peab mudetama, ja jälle üleſärratatama. Saab wahheaeg täis, mis muutmisse ehk ueſündimisse ajaks temmale Jummalaſt ſeätud, ſiis on ommas tuppes näotumaſt usſiſt aulikkuks ja näggusaks liblikaks ſündinud, mis tuppe otſa lahtiajab, ja kui üks ſurnuſt üllesärratud, ſurema auga jälle üllestouſeb, ja tule kätte lennab; ſeſt et römaja linnuks, ja pörmopealne tule ellajaks üllendud.

Oh innimesſed! märkage ſedda tunda, mis ſellega, otſekui moistatusſes ſurrelikkule tähhendakſe. Mis ſiin ühheſt pisſikesſeſt ellajaſt näme ja öppime, jookſeb täieste ſelle öppetusſega kokko, mis pühha Paulus Korintusſe ramato 15 peat. 42 ja 43 ſalm. innimesſe üllestousmisſeſt annab, kui üttleb: nenda on ka ſurnutte üllestousminne: autta külwatakſe ihhu, auga ärratakſe; nödrusſes külwatakſe, wäes ärratakſe ülles.

Üks liblika ſuggu, mis Wanna Indiama pärris linnokenne on, ja Sidikedrajaks nimmetakſe, heidab omma tangu, ſe on ommad piſſikesſed, liwaterra ſuruſed munnakesſed, kolm, nelli, ehk wiiſki ſadda korraga, Mori pu lehhe peäle; päike autab neid ja tullewad piſſikesſed uſſid wälja, mis nenda ſöwad, kaswawad ja kesta ajawad, kui keik muud loka-lömad uſſid, kuida ſedda jo üllemal olleme räkinud.

On uſſi aeg täis ſanud, ſiis ta otſib witſaraukeſt; rönnib temma otſa ülles, ja hakkab enneſele warju teggema, kus tuppet ſees lua. Nenda kuida ömblik taggant ſidi wäljawennitab, kui wörku on teggemas, nendaks ſidius ommaſt ſuuſt walged penikeſt ſidi lönga wäljakehhib, ja ſenneſt raukesſe otſa piſſikesſe kerrakesſe kerrib, mis ni ſuur kui tuikesſe munna: agga, temma kerrib ſedda nenda, et iſſi kerrakesſe ſisſe ja temma ſüddamesſe jäeb. Sedda töed tehhes, kullub temmal terwe näddal. Selle kerrakesſe ſees ſünnib tuppe temma ümber, kuida? — ſedda agga Jummal teab, kes ſedda walmiſtab. Kaks nädalad pärraſt ſedda on us liblikaks mudetud; urjſtab tuppeſt ja ſidikerrakesſeſt hauku läb-